

1) Отъ чл. 11 се вѣжда, че държавата си запазва контролъ върху фондовитѣ борси, който контролъ тя ще извършва съ особенъ правителственъ пратеникъ; същия контролъ върху стоковитѣ борси се възлага на Търговско Индустриалнитѣ Камари, отъ което слѣдва, че послѣднитѣ, въ случая Бургаската Търговско-Индустриална Камара, ще упражнява контрола чрѣзъ свой делегатъ.

2) Този делегатъ не може да бѣде единъ отъ двамата делегати въ управителния съвѣтъ, които влизатъ съгласно чл. 19, защото държавата за фондовитѣ борси не е възложила контрола чрѣзъ единия отъ тия делегати, а си е запазила правото да назначава специални правителствени пратеници. На същото основание и Камарата има право да контролира борсата чрѣзъ особенъ делегатъ.

3) Подъ думата контролъ върху борситѣ трѣбва да се разбира контролиране цѣлата ѝ дѣятелностъ и цѣлото ѝ управление. Естествено е, че този контролъ не може да се упражнява отъ ония делегати на Камарата, които влизатъ въ управителния съвѣтъ на борсата, понеже тѣ самитѣ участвуватъ въ ръководството и управлението дѣлата на борсата. Може да се случи щото същитѣ делегати на камарата въ управителния съвѣтъ да гласуватъ за нѣкое незаконно рѣшение и въ такъвъ случай тѣхъ нѣма кой да контролира. То би значило щото управителния съвѣтъ самъ себе си да контролира, което нито е възможно, нито е въ духътъ на чл. 11 отъ закона за борситѣ.

4) Отъ чл. 12 на закона за борситѣ още по ясно се вижда, че контрола трѣбва да се упражнява отъ особенъ делегатъ, защото въ този членъ отъ закона се казва, че „той има право да присъствува въ всички заседания на борсовигѣ тѣла“, което отъ гледището на болшинството на управителния съвѣтъ при Бургаската борса е безмислица, понеже делегата на Камарата, който споредъ болшинството ще контролира борсата, като членъ въ управителния съвѣтъ и безъ това присъствува въ